

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 66. Friderici Epistola de Bello sacro.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

si vivum servare maluerint, ceteris ex-
 emplo futurum, linguam, qua blasphemavit, ei excidant.

Sæcul. XIII. v.
 A.C. 1224.

§. LXVI.

Friderici Epistola de Bello sacro.

Ceterum Epistola, quam Imperator ad Papam dederat, scripta erat in hunc ferme modum: *Ut Deo grati animi argumenta exhiberem, in obsequium S. Crucis obtuli me ipsum, ac præter me etiam opes & Regnum meum Terræ sanctæ consecravi. Te deinde suadente, sanctæ Pater, juravi, me filiam Regis Hierosolymæ, Regni Hæredem, uxorem ducturum esse, dotis præsentis loco æstimans auxilia a te & Fratribus tuis Cardinalibus ad belli sacri successum mihi promissa. Ego enim, sicut novit, inspector cordium, Deus, ad Terræ sanctæ negotium toto mentis affectu convertor. Triremes centum in portibus regni nostri, si necesse fuerit, instructas habebō. Quinquaginta etiam usseria, singula quadraginta milites cum totidem equis devehitura. Cujus operis curam duobus viris Equestribus Teutonicis aliisque viris peritis commisi.*

Usseria seu Visseria quædam navigia, *Du Cange* transferendis præcipue equis apta, dice *sur Villeh.* bantur (*).

Tum p. 263. n. 14.

(*) In hoc loco Rainaldus, Eminentissimi Cardini-

Sæcul. XIII.

A.C. 1224.

Rain. n. 7.

Tum Imperator addit: *Per eum etiam* (Magistrum Equitum Teutonicorum) *plenius cognosces, quod illustrissimus Rex Hierosolymorum mihi scripserit, animo se constituisse, ex Germania discedere, quod parum ibi pro negotio Terra sanctæ proficiat. Nam qui prædicant verbum Crucis vilipenduntur ab omnibus, tum quod infimæ sortis homines esse videantur, tum quod nullam vel modicam præstantæ Indulgentiæ potestatem habeant. Hinc non sunt, qui eos audiant. Præterea e diversis orbis partibus Principum majorum & potentiorum ad nos literæ pervenerunt, in quibus significant, quod tam Ecclesia quam ego in tanto negotio remisse agere videamur. Rex Franciæ per literas mihi indicavit, quod Magnatibus Regnorum Franciæ & Angliæ nullum propositum esse videatur, Crucem assumendi, nisi prius inter utrumque regnum tales fuerint firmatæ induciæ, ut secure proficisci & redire possint. Plerique vero ex potentioribus Angliæ,*

Cardinalis Baronii Continuator addidit: *De quinquaginta hisce navigiis ad excensum faciendum, exponendasque in terra copias a Frederico comparatis, scribit Godefridus tantæ ea fuisse magnitudinis, ut non solum in iis duo equorum equitumque millia, verum insuper aliorum armatorum millia decem transvehi possent.*

qui olim se signo Crucis addixerant, hoc Sæcul. XIII.
 die obtendunt, se tua auctoritate ab hoc A. C. 1224.
 voto esse solutos. Itaque pauci vel nulli
 sunt, per omnes provincias illas, quas
 Rex Hierosolymæ peragrassè dicitur, qui
 se ad Crucis ministerium preparare ve-
 lint. Unde ego huic Principi moram
 per literas nostras in partibus illis per-
 suasi trabendam esse. Longiorem, atque
 eundem tuæ Sanctitatis auctoritate ad per-
 manendum in Germania incitandum
 esse, credidi. Nam si recederet, & ma-
 xime si futura æstate ad ultramarinas
 partes, ut animo constituit, transfreta-
 ret, multi, alias militaturi, animum
 despondebunt. Præterea datis literis pa-
 tentibus eidem Regi curam injunxi, ut
 omnes quotquot potuerit, ad Terræ san-
 ctæ obsequium pertrahat, atque Cruce si-
 gnatis in regno meo transitum securum,
 annonam, ceteraque omnia necessaria meo
 nomine largissime suppeditanda esse pro-
 mittat. Ecce vero, ut Oriens totus a-
 gnoscat, quod immutabilem gero volun-
 tatem promissum consummandi matrimo-
 nium, & Terræ sanctæ efficaciter suc-
 currendi, statui, Jacobum, Pactensem in
 Sicilia Episcopum, navigatione proxima
 Acriam mittere, qui consensum filia Regis,
 prout solemnitas exigit conjugalis,
 coram Legatis tuis exquirat. Erit ita-
 que Sanctitatis tuæ per Germaniam, Hun-
 Hist. Eccles. Tom. XIX. T t ga

Sæcul. XIII.
A. C. 1224.

gariam & Regna finitima, in Franciam, in Angliam aliasque provincias viros sufficientes & idoneos delegare, præstandæ remissionis peccatorum & Indulgentiæ potestate munitos, qui ad Crucis negotium promovendum audiri debeant & timeri. Legatum etiam cum speciali mandato ad pacem inter Francorum & Anglorum Reges tractandam mittere dignare, & ceteris omnibus ad nostrum negotium spectantibus ita consule, ut nemo amplius negligentia accusetur, ego enim Cælum & terram testes habiturus sum, nihil a me fuisse omissum, quod ad felicem Belli sacri exitum quidquam conferre potuerit.
Hæc Epistola Catanæ die quinta Martii Indictione duodecima, nempe anno millesimo ducentesimo vigesimo quarto, data est.

§. LXVII.

Raimundus junior Papæ reconciliatur.

Hanc Imperatoris Epistolam Pontifex Ludovico Regi Franciæ, qui nuper solium conscenderat, misit, deferente Conrado Cardinale, quem proinde Romanam rediisse cognoscimus. Hunc igitur Pontifex cito remisit ad Regem cum Epistola, in qua dicit: *Pro certo Raimundus filius Raimundi, olim Comitis Tolosani,*

7. ep. 380. ap.
Rain. n. 13.
Duchesu. to.
5. p. 859.